

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 28.12.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12
състав, в закрито заседание на 28.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

като разгледа дело номер **12150** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на чл.203, ал.1 АПК във връзка с чл.121, ал.1, т.3 ЗДСл.

Делото е образувано по искова молба от И. Р. М. с ЕГН [ЕГН] с постоянен адрес в [населено място], срещу Агенция Пътна инфраструктура, обективно съединени искиове, както следва:

1)Иск с правно основание чл.104, ал.1 от Закона за държавния служител за обезщетение за времето, през което е останал без работа, поради незаконното прекратяване на служебното му правоотношение със Заповед № ЧР-СП-623/11.08.2022г. на Председателя на Управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“, е в размер на 28 164 лв. /двадесет и осем хиляди сто и шестдесет и четири лева/ за периода 11.08.2022г. - 11.02.2023г., ведно е мораторна лихва в размер на 739,02 лв. за периода 10.10.2023г. до 20.12.2023г., ведно със законната лихва за забава, считано от датата на подаване на молбата, до окончателното изплащане на сумата, както и присъждане и на направените деловодни разноски. Претендираното от И. Р. М. обезщетение на основание чл.104, ал.1 ЗДСл е за времето, през което е останал без работа, се основава на незаконното прекратяване на служебното му правоотношение със Заповед № ЧР-СП-623/11.08.2022г. на Председателя на Управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“, отменена с влязло в сила Решение № 3045/05.05.2023г. по адм.д. 8042/2022г. на АССГ, оставено в сила с Решение № 9477/10.10.2023г. по адм.д. 6488/2023г. на ВАС.

2)Иск с правно основание чл.122, ал.3 ЗДСл за обезщетение за времето, през което И. Р. М. не е допуснат да изпълнява служебните си задължения, е в размер на brutната му заплата в деня на явяването му на работа и законната лихва за забава върху обезщетението, считано от завеждане на исковата молба от 20.12.2023г. до окончателното изплащане на сумата, както и присъждане и на направените деловодни разноски. С молба вх. № 94-00-11655 от 23.10.2023г. И. Р. М. е поискал да бъде

възстановен на заеманата длъжност, а именно: Системен Администратор II степен, отдел „Управление на информационна система и инфраструктура“ в Национално толо управление на основание влязлото в сила съдебно решение на дата 10.10.2023г. и в законоустановения срок по чл.122, ал.1 ЗДСл.

От датата на молбата за възстановяване на работа /23.10.2023г./ до датата на настоящата искова молба 20.12.2023г. И. Р. М. не е допускан до работа. Без посоченото изрично волеизявление на органа по назначаването, липсвала възможност И. Р. М. да започне да изпълнява заеманата длъжност, която към момента се изпълнява от друго лице. И след като това не се е случило в деня на явяването на И. Р. М. при подаване на молба вх. № 94-00-11655 от 23.10.2023г., то същият е в хипотеза на недопускане да изпълнява служебните си задължения. В настоящия случай И. Р. М. не е допуснат реално да изпълнява служебните си задължения от датата на подаване на молбата за възстановяване-23.10.2023г. Претендира, че е налице неизпълнение на задължителното за администрацията в лицето на органа по назначаването съдебно решение.

3)Иск за обезщетение за неползван платен годишен отпуск на правно основание чл.61 от Закона за държавния служител, за периода 11.08.2022г. - 10.10.2023г. в размер на 8 493,92 лв. /осем хиляди четиристотин деветдесет и три лева и деветдесет и две стотинки/, ведно е мораторна лихва върху сумата от 8 493,92 лв. в размер на 222,88 лв., ведно със законната лихва върху сумата от 8 493,92 лв. от датата на подаване на исквата претенция - 20.12.2023г. до окончателното изплащане на сумата, както и присъждане и на направените деловодни разноски. Исковата претенция на И. Р. М. се основава изрично на Решение на СЕС (първи състав), от 25.06.2020 г. по съединени дела С-762/18 и С-37/19, относно правото на платен годишен отпуск за периода на незаконно уволнение, според диспозитива на което не се допуска национална съдебна практика, по силата на която работник, който е уволнен незаконно, а по - късно е възстановен на работа в съответствие с националното право вследствие на отмяната на уволнението му със съдебно решение, да няма право на парично обезщетение за неизползвания платен годишен отпуск за периода от датата на уволнението до датата на възстановяването му на работа.

С исквата молба са направени доказателствени искания и представени писмени доказателства, ведно с преписи за другата страна. Също исквата претенция е предявена от ищеца, приподписана е и от адвокат Н. Д. - И. от САК, за което е приложено пълномощно на лист 55 от делото, с посочен предмет на процесните искове и за процесулао представителство пред АССГ. В мотивите на същата са изложени относими към всеки иск факти и обстоятелства, исквата молба съдържа искания до съда, съответни на правното основание на всеки от исковете. Исковата претенция е предявена и срещу надлежен ответник - по чл.205 АПК.

Предвид редовността на исквата молба, допустимостта на предявените искове, предявяването им срещу надлежен ответник, както и подсъдността им на основание чл.128, ал.1, т.6 АПК на административните съдилища, съдът намира, че следва да изпрати препис от исквата молба ведно с приложенията на ответника, да определи срок за представяне на писмен отговор. След постъпване на отговор, респективно изтичане на срока за това, съдът следва да се произнесе по направените от ищеца доказателствени искания.

На основание изложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕПИС от исковата молба на И. Р. М., ведно с приложенията към нея, да се изпрати на ответника Агенция Пътна инфраструктура.

УКАЗВА на ответника, че има правото на писмен отговор в месечен срок от съобщението, като при подаването му следва да съобрази изискванията на чл. 131 -133 ГПК относно съдържанието на отговора приложенията към него, както и за последиците от неподаване на отговор.

Определението не подлежи на обжалване, преписи да се изпратят на страните.

Съдия: